

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 27. An sit simonia vendere vel elocare jus Patronatûs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

est invendibile, quia est spirituale vel spirituali antecedenti annexum : potest tamen Jus decimandi, quod est in uno loco, permutari cum jure decimandi in alio, secundum dicta n. 114. Denique si per Decimas intelligatur Jus utile decimandi, si illud autoritate Papæ vel consuetudine separatum sit à Jure directo, quod semper manet penes Ecclesiam, illud poterit laicis competere & vendi atque emi, ita *Engel* L. 5. T. 3. n. 22. Similiter si Jus decimandi tibi laico à Papa sit concessum, poteris vendere sine Simonia, *Alloza* v. *Simonia* Sect. 4. n. 41. & alii.

§. 2. Communis est sententia, licere Beneficiato ¹²⁵ locare fructus saltem ad breve tempus, quia locatio non inducit separationem à titulo beneficii, uti cum *Suar.* docet *Pirh.* n. 78. Et quamvis in Extravag. *Ambitiosa* solum triennium concedatur, tamen communis sententia est eam restrictionem non esse plerisque locis receptam, uti testatur *Tolet.* apud *Rayn.* c. 2. n. 25; & *Castrop.* p. 13. n. 5. dicit nullibi ferè esse receptam, hinc ubi recepta non est, poterit fieri locatio etiam ad tempus vitæ, ita *Haun.* de Just. T. 6. T. 2. n. 567.

§. 3. Præsentatus, sed à Papa vel Episcopo ¹²⁶ necdum confirmatus, non potest percipere fructus, nisi velut administrator, sequestrando illos, donec obtineatur collatio tituli & confirmatio, unde prius non poterit de illis absolutè disponere vendendo vel locando, fructus tamen debentur Præsentato, si confirmetur, *Leß.* in *Auct.* v. *Simonia*, c. 8.

Q. 27. *An sit Simonia vendere vel elocare* ¹²⁷
Jus Patronatûs. R. §. I. Jus-Patronatûs est potestas nominandi vel præsentandi Clericum promovendum ad beneficium Ecclesiasticum vacans.

Est autem duplex, vel personale, quod personæ est affixum; vel reale, quod rei, v.g. arcis nobili adhæret: estque semper merè spirituale secundum *Suar. c. 26. n. 7. Laym. L. 4. T. 21. c. ult. n. 60. contra Lott. de re benef. L. 2. q. 9. n. 5. & Leurenium p. 2. q. 25.* partim quia principium habet à potestate Ecclesiastica, per quam beneficia instituuntur, partim quia ordinatur ad beneficium Ecclesiasticum: & quamvis secundum *Azor* aliosque Canonistas communiter cum *Pirh. L. 3. T. 38. n. 5.* fit tantum antecedenter annexum spirituali, non potest tamen per se & solitariè vendi vel elocari sinè Simonia, uti ex Jure & ratione pluribus probant *Pirh. n. 71. Suar. c. 28. n. 7. Leuren. q. 27.*

128 §. 2. Jus patronatûs reale transire potest ad emptorem per accidens & ratione rei, v.g. arcis venditæ, cui annexum est, uti cum aliis *Lott. n. 47. Pirh. n. 72*; si tamen res, cui Jus Patronatûs est affixum, ideo pluris vendatur, est simonia, ita *Azor* aliique communiter cum *Castrop. T. 13. d. 2. p. 4. n. 10.* contra *Garz. de benef. p. 5. c. 9. n. 35*, cui favet *Molin. de Just. T. 3. T. 3. d. 620. n. 6.*, quorum sententiam *Castrop.* dicit non esse improbabile, ex hac ratione, quia Jus illud Patronatûs reddit rem multum æstimabilem ratione temporalitatis annexæ, v.g. præcedentiæ, honorificentioris loci &c., quæ debentur Patrono ante alios; sed standum est in prima sententia, alioquin etiam liceret aliquid temporale dare pro quavis dignitate Ecclesiastica, ad quam sequitur præcedentia vel honorificentior locus.

129 §. 3. Si vendatur Jus Patronatûs, vel per se & principaliter, vel etiam per accidens tantum ratione rei, cui annexum est, quæ ideo pluris vendatur, ob hoc ipsum tam Jus illud, quam pretium illi

illi respondens amittitur ; estque suspicio vendi ideo pluri, si in contractu de eo fiat expressa mentio ; in dubio tamen præsumendum est, quòd mentio fiat, non ratione venditionis, sed ut emptor sciat Jura bonis venditis annexa, ita post alios *Engel* n. 25. & *Pirh.* n. 75. Vid. *Leur.* q. 67. n. 6.

§. 4. Si Jus Patronatus non sit annexum rei, sed ¹³⁰ immediatè insit personæ, certum est vendi non posse vel elocari, *Castrop.* n. 12. *Corr.* p. 5. c. 9. n. 46. Imò nequidem potest sine consensu Episcopi per donationem transire in Laicum, sed tantum ad personam sacram vel pium locum, estque aliàs donatio invalida, uti ex decisione Rotæ tenet cum pluribus Canonistis *Barb.* de Off. Episc. alleg. 71. n. 23., non est tamen simoniaca, inquit *Raynaud.* n. 39., cum sit libera donatio. Addit cum *Pirh.* n. 39. & 74 ; si quis sit hæres etiam voluntarius & extraneus Patroni habentis tale Jus personale, hoc Jus etiam sine consensu Episcopi à tali persona ad hæredem transire.

§. 5. Si res, cui annexum est Jus Patronatus, ¹³ ad longum tempus elocetur, v.g. ad 10. annos, communis sententia cum *Garz.* de benef. p. 5. c. 6. n. 10. dicit esse conductoris: è contrà si ad modicum tempus elocetur, *Abb.* & *Pirh.* n. 76 dicunt non elocari Jus Patronatus, sed manere apud locatorem ; *Barb.* putat pro illo tempore transire ad Conductorem, & consentit *Castrop.* n. 13 ; prior tamen sententia est communior, & ad tollendum dubium debet Locator vel sibi expressè retinere, vel conductori committere, ut suo nomine præsentet, quando beneficium vacabit. Vide *Leuren.* q. 52.

§. 6. Jus Patronatus permutari potest cum alia re ¹³² spirituali, uti dicitur *Lib.* 4. n. 347, ubi à n. 330. plura addentur de Jure Patronatus.